

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/137/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205917
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812205917.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému: L. Z., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX N. R. XXX, o zaplatenie 683,81 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 577,59 eur s 8,5 %-ným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 26.6.2008 až do dňa zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku **z a m i e t a**.

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 27,92 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 683,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 26.6.2008 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. A3330876 zo dňa 7.11.2007 vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby žalobcu a pri uzavretí dodatku k zmluve mu odpredal mobilný telefón značky Sony Ericsson W200i za akciovú kúpnu cenu 22,90 eur. Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných za obdobie od 30.1.2008 do 15.4.2008, porušil zmluvné povinnosti a je povinný v zmysle uvedeného dodatku k zmluve zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 331,94 eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 11.6.2008 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote a následne ukončil platnosť zmluvy. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca následne v časti zmluvnej pokuty za mobilný telefón zakúpený žalovaným, trvale upustil od vymáhania v časti, ktorá prevyšuje rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu, na základe čoho tak žiadal súd, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 106,22 eur. Na záver uviedol, že jeho pohľadávka voči žalovanému ku dňu podania žaloby pozostáva z neuhradených služieb vo výške 577,59 eur a z nároku na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 106,22 eur, t.j. celkom sumu 683,81 eur.

Žalovaný sa k veci nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou o pripojení zo dňa 7.11.2007 a dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 30.1.2008, Všeobecnými podmienkami spoločnosti Orange Slovensko, a.s. na poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete, pokusom o pokonávku zo dňa 11.6.2008, faktúrami, písomným podaním žalobcu zo dňa 19.11.2012 a zistil nasledujúci stav:

Písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 19.11.2012 žalobca zmenil právnu kvalifikáciu v návrhu vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute za mobilný telefón a túto sumu si uplatnil od žalovaného titulom náhrady škody. Súd na pojednávaní dňa 20.11.2012 prispustil zmenu žaloby týkajúcu sa zmeny právnej kvalifikácie uplatneného nároku ohľadne sumy 106,22 eur zo zmluvnej pokuty na náhradu škody.

Zo zmluvy o pripojení č. A3330876 zo dňa 7.11.2007 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 60.

Na základe dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 30.1.2008 poskytol žalobca žalovanému mobilný telefón Sony Ericsson W200i za kúpnu cenu 600,- Sk (22,90 eur).

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 11.6.2008 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby. Pohľadávka vznikla neuhradením faktúr za zúčtovacie obdobia december 2007 až apríl 2008 v sume 17520,50 Sk (581,27 eur) a zároveň, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetného dodatku k zmluve o pripojení a samotnej zmluvy o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 10.000,- Sk (331,94 eur). Pohľadávku ho vyzval uhradiť s tým, že ak pohľadávka nebude pripísaná na účet spoločnosti Orange Slovensko, a.s. najneskôr v posledný deň lehoty uvedenej v tomto liste dňa 25.6.2008, odstúpi od zmluvy o pripojení. Túto výzvu prevzal žalovaný dňa 16.6.2008.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému faktúry, a to faktúru

č. 8773406075 zo dňa 14.12.2007 na sumu 660,50,- Sk (21,92 eur) s dátumom splatnosti do 28.12.2007, faktúru č. 8773859101 zo dňa 15.1.2008 na sumu 1393,50,- Sk (46,26 eur) s dátumom splatnosti do 29.1.2008, faktúru č. 9003822177 zo dňa 30.1.2008 na sumu 927,- Sk (30,77 eur) s dátumom splatnosti do 13.2.2008, faktúru č. 8774311170 zo dňa 14.2.2008 na sumu 4.865,50,- Sk (161,51 eur) s dátumom splatnosti do 28.2.2008, faktúru č. 8774762421 zo dňa 14.3.2008 na sumu 11.489,- Sk (381,36 eur) s dátumom splatnosti do 28.3.2008 a faktúru č. 8775213157 zo dňa 15.4.2008 na sumu 119,- Sk (3,95 eur) s dátumom splatnosti do 29.4.2008.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok, a to z článku 17 bodu 17.5 vyplýva, že zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange Slovensko, teda účastníkmi tohto konania, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ak tieto nie sú upravené, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“) spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko a súčasne vysporiadať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom, zákonom a Všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 2 bodu 2.5 dodatku k zmluve o pripojení uzavretom medzi žalobcom a žalovaným v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť , či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 10.000,- Sk (331,94 eur). Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku.

Podľa čl. 3 bod 3.6 dodatku k zmluve o pripojení tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 26.6.2008 bola diskontná sadzba NBS 4,75% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 8,50% ročne.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm.a) z. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 7.11.2007 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 30.1.2008 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak

nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení, na základe čoho boli žalovanému poskytované dohodnuté služby, no tento sumy za tieto služby tak ako mu boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach neuhradil. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 577,59 eur je opodstatnený.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorú mu žalobca v pokuse o pokonávku na plnenie poskytol, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to vo výške 8,5% ročne.

V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na skutočnosť, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010 a sp. zn. 18Co/136/2010, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Žalobca však zmenil právnu kvalifikáciu vo vzťahu k uplatnenej zníženej zmluvnej pokute za mobilný telefón a sumu 106,22 eur si uplatnil od žalovaného titulom náhrady škody.

Žalobca už teda nepožaduje zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou ceníkovou cenou odpredaného mobilného telefónu a akciovou cenou, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

V prejednávanej veci je tento rozdiel 106,22 eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného.

Podľa Čl. 3. bod 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 30.1.2008 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Z uvedeného vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 18 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nie je splnený druhý predpoklad zodpovednosti za škodu a to samotný vznik škody. Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nede?nuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného nezotrvania

žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 106,22 eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 683,81 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 577,59 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 84,47 % a neúspech 15,53 %.

Celkové trovy vynaložené žalobcom pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 40,50 eur. Po odrátaní neúspechu žalobcu v konaní od jeho úspechu (84,47 % - 15,53 %), tento účastník má právo na náhradu 68,94 % zo sumy 40,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 27,92 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.